

Psalm 5: *Verba mea auribus.*

(Voor de koorleider, bij fluiten,
een musiceerstuk v. David)

*Dwazen houden geen stand
in het tegenover van uw ogen!-
alle euveladers
haat gij!*

Jij keek naar mij, ik zette in

en zo begon het spel van jou en mij
met tonen die elkaar omkransten,
verslingerd raakten aan elkaar
en soms zelfs tegenspraken,

maar steeds beminden. Wie
harmonie bereikt, ontdekt geluk.

Dat wisten wij, maar ver weg
in het donker van de zaal
daar zaten zij met stijve kin,
met harde knieën en met grove borst
te luisteren. Het was alweer
niet goed.

Maar wij, wij speelden,
en tot ons fluisterde Bach zelf
net bij twee maten rust:

lieven, speel door,
zo heb ik het bedoeld.